

VĚTRNÍK

Ročník LII.

Sobota 23. září 2021

číslo 2.

Cikánský tábor ve Vysokém

Ve Vysokém nad Jizerou své ležení rozložila skupina toulavých cikánů. Zpívají, hrají, věští z ruky. Poza-
vírali jste kurníky, králíkárný, popřípadě stáje? Že jste
o nich ještě neslyšeli? Údajně přiharcovali od Hrono-
va, jak dlouho se zdrží, o tom se nemluví. Pravdou je,
že mají komediantské sklony. Snažili se z vysockých
prken vytlačit první soutěžní soubor letošního ročníku
KDP, a sice DS J. K. Tyl Meziměstí. Vecpali se totiž
nehorázně do tradičního vítání před divadlem, kdy
soubor z Meziměstí vítali Josef Hejral zastupující vy-
hlášovatele přehlídky Svaz českých divadelních ochot-
níků (SČDO) a za Přípravný výbor KDP k mikrofonu
přistoupil Ondřej Benda. Pokud jste snad včerejší ví-
tání zmeškali, pak vězte, že to další bude následovat
už dnes, a to přesně v 15 hodin. Dnešní vítání bude
rozšířené ještě o slavnostní okamžik, kdy starostka
Vysokého nad Jizerou Lucie Vaverková Strnádková na
týden předá klíč od města do ruku Krakonoše. Tak se
na to přijďte podívat! (jn)

sobota 25. září 2021

kdy	co	kde
9:00	Pietní vzpomínka	Hřbitov
9:30	Rozborový seminář	Malý sál
11:30	loučení Meziměstí	Velký sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Velká Bystřice	před divadlem
16:00	Vernisáž 150 let Přemysla	Muzeum
16:30	Křest sborníku 150 let	Muzeum
17:00	Dovolená s rizikem	velký sál
17:30		
18:00	Velká Bystřice	
20:00	Dovolená s rizikem	velký sál
20:30		
21:00	Velká Bystřice	
22:00	Seminář KDP	půdička
22:00	posezení Velká Bystřice	malý sál

Recenze: Michal Zahálka

Antonín Procházka: S mojí dcerou ne
DS J. K. Tyl Meziměstí

Hry lásky šalivé

O zahajovací večer Krakonošova divadelního podzimu se postaral DS J. K. Tyl z Meziměstí – a hned na úvod podotýkám, že do značné míry šlo o zahájení šťastné. Meziměstští pod vedením Ireny Kozákové neměli vůbec snadný úkol, a proto bych rád přes jisté výhrady, jež vznesu, poznamenal, že jde o inscenaci evidentně poučenou, vybudovanou s vědomím jistého tvaru, s jednotným výtvarným gestem (příčemž výtvarné ladění a provedení některých kostýmů je přímo vynikající), naplněnou nesmírně příjemnou hereckou energií a především – což je u tohoto textu obzvláště důležité – vkusnou, pikantní, ale ani náznakem oplzlou. Viděl jsem tento kousek i v inscenacích, o nichž se to věru říct nedá.

Nyní k tomu, proč onen úkol

nebyl snadný. *S tvou dcerou* neplzeňského herce a komediogra Antonína Procházky je veselohra, která si za více než čtvrtstoletí existence získala značnou popularitu (na profesionálních scénách byla uvedena desetkrát, což na původní český text vůbec není málo, a uvedení na amatérských jevištích už asi sotva někdy někdo spočítá), ale rozhodně to není text inscenovatelný tak snadno, jak by se mohlo zdát. Žánr situační komedie stojí na tom, že se postavy chovají v rámci základní situační logiky, kdežto u Antonína Procházky velice často řídí jednání postav především autorova vůle, potřeba, aby bylo nahráno na další pointu. Z většiny je to text, v němž se namísto rafinované konstrukce domečku z karet fraškovitých situací jen na

nit navlékají korálky jednotlivých hlášek či gagů. Potíž je v tom, že aby text jako celek fungoval, musí nám nějakým způsobem záležet

všichni pořád volají na pevné linky?). Znovu ale opakují, že vzdor výhradám pokládám inscenaci za vydařenou. Na festivalovém představení jsem se, ač nejsem velkým příznivcem tohoto kusu, velice příjemně pobavil, díky Daně Vikové v roli Libuše bezmála dojal nad několika nenucenými, decentními okamžiky uvěřitelného smutku nad životní rutinou – a celkově děkuji za velice příjemné uvedení do vysockého dění.

Půdičkáři a KDP mladým

Nejsme hodnotící komise, jsme klub mladých půdičkářů.

Komedie je žánr náročný a záludný. Došli jsme k názoru, že méně je někdy více.

Snaha pobavit diváky za každou cenu stála v tomto případě možná až příliš v popředí. Chyběla nám gradace, přesné pointování situací a timing. Slovní humor přebil humor situační. Nevhodné postavení nábytku a celkové řešení scény inscenátorům příliš nepomohlo.

Též nás mrzelo občasné mluvení herců do diváckého smíchu. Přes pár kritických výtek děkujeme souboru za hezký divadelní zážitek.

na jeho hrdinech – jenže čím absurdněji, neuvěřitelněji a s promínutím pitoměji se chovají, tím složitější je takovýhle vztah k postavám navázat.

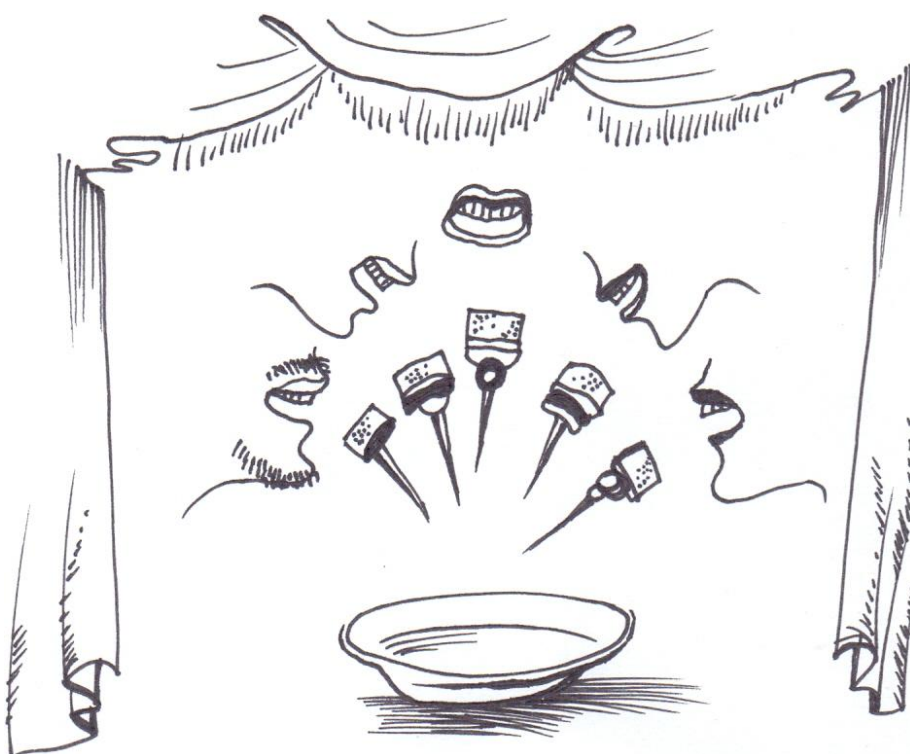
Meziměstský soubor (jak dosvědčily početné smíchové reakce přehlídkového publika) velice dobře zvládá servírovat ty jednotlivé vtípky, slovní i situační. Rezervu ovšem spatřuji v nějaké průběžnější herecko-režijní práci, případně i co se týče řešení problematičtějších aspektů Procházkova textu. Snad by pomohlo důslednější přemýšlení o tom, že ne všechno, co postavy říkají, musejí myslet smrtelně vážně. Příklad za všechny: těžko by se asi našel někdo, kdo by v hovoru o bicyklu pomyslel při zmínce o přehazovačce na vlasy, ale proč by postava v takové situaci nemohla slovní hříčku dělat vědomě?

Ve druhé části, kdy přeci jen vzniká jakási (byť nedokonalá) fraškovitá scéna kolem lupiče zamčeného v koupelně, se místy projeví nedůslednost v motivacích: když je Luboš přesvědčen, že Rudla co nevidět přijde do bytu s domněním, že je Luboš milencem jeho dcery, měl by se snažit za každou cenu utéct, ale po chvíli se nechá vtáhnout zpět do relativně poklidně plynoucího hovoru.

A v rámci celku je výkladově nejproblematictější vztah mezi Lubošem a Sandrou. Opravdu je možné její chování vůči „strejdovi“ tak, jak je na scéně interpretuje (jinak velkým espirotem a přirozeným projevem obda-

řená) Anežka Harušťáková, vnímat jinak než jako otevřené koketování? A je možné, aby si dívka absolutně nevšimla zamilovanosti, kterou Luboš v podání Aleše Kučery (jinak obdivuhodného tahouna notné části kusu a komika s evidentním smyslem pro timing) dává najevo zcela bezuzdně?

Na tyto i další podobné problémy je založeno už u Procházkovy – a ve způsobu jejich (ne) řešení vidím i hlavní úskalí inscenace, jež by si jinak zasloužila už jen důkladné pročištění od nekonečných hudeb do tmy (zejména před oběma „epilogovými“ scénami) a ujasnění míry aktualizace (když má Sandra smartphone, proč si

Vždycky přijedu domů se zelím

„Divadlo máme rádi a děláme ho rádi,“ říká Tomáš Hradil z DS Osvětové besedy ve Velké Bystrici, kde nastudovali komedii *Dovolená s rizikem*.

Tomáši, s čím do Vysokého jezdíte? A nemyslím tím titul.

Jedeme s tím, abychom dobře zareprezentovali Velkou Bystrici. My jezdíme do Vysokého moc rádi a je to pro nás největší vyznamenání. Chceme odehrát hezké divadlo.

Jak to děláte, že se umíte obklopit mladými a šikovnými lidmi?

To mám velké štěstí. Mladí zájemci o divadlo se dnes hledají velmi těžko. Moji mladší kolegové v souboru si prošli dětským dramátem, který jsme dělali. Velké díky za to patří Františku Denkovi. Dokonce jsme přemýšleli, že bychom dramátaček rádi obnovili, pokud by se našel někdo, kdo by mohl garantovat práci s dětmi. Zkušenosti sbíráme hraním a pak na různých kurzech a divadelních dílnách. Do toho vzdělávání počítám i čas strávený ve Vysokém,

kam mnozí z nás jezdí pravidelně.

*Pod hrou *Dovolená s rizikem* jsou podepsaní dva režiséři. Jak to vzniklo?*

To bylo v plánu od začátku. Ještě donedávna, pár let zpátky, měl soubor herce a jediného režiséra. Moje filosofie je, aby soubor pokračoval za všech okolností. Takže postupně stahuji, nebo se snažím stahovat, lidi, aby tvořili. Cennou radou jsem jim k dispozici. V současné době se tak mimo mě snaží režisovat i další. Řekl bych, že je to takto správně.

Do Vysokého na KDP přijíždíte již po několikáté.

To se dá spočítat velmi lehce. S tou naší generací souboru přijedeme po čtvrté a ta předchozí generace byla dvakrát.

S přehlídkou jsem spolupracoval i z pozice ředitele Národní přehlídky monologů a dialogů Pohárek.

Máte s Vysokým spojené něco konkrétního?

Tak klasika je vysocké zelí. Vždycky ho přivezu domů, i když mi to manželka předem zakazuje.

V jaké formě je DS Osvětové besedy?

Musím říct, že v současné době máme kompaktní a velmi kvalitní soubor. Neraď bych, aby to vyznělo, že se vytahuji, jsem rád, že se po letech podařilo, že je soubor na takové úrovni, na které je. Byla to dlouhá práce, ale teď má soubor tendenci pokračovat, o to mi vždycky šlo. Divadlo máme rádi a děláme ho rádi. Když máme možnost zahrát si ve Vysokém, je to největší pocta naší práce.

Lukáš Frydrych

DS J. K. Tyl Meziměstí byl prvním souborem a prvním soutěžícím, který byl přivítán na vysoké radnici. A vítalo se jak jinak než vesele - jak na radnici, tak před Divadlem Krakonoš. Tam vystoupil mocný vládce hor Krakonoš na svůj balkon a již tradičně pozdravil národ divadelní.

Nové tváře na přehlídce

Včera po představení DS J. K. Tyl Meziměstí poprvé zasedla nová porota národní přehlídky. Ta pracuje ve složení: režisér Jaroslav Kodeš, dramaturgyně Petra Richter Kohutová, herec Petr Svoboda, který se po určité době do Vysokého na přehlídku opět vrací, dále dramaturg Michal Zahálka a příbuzný skoro všech členů soutěžních souborů, scénograf Petr Kolínský.

Rozborové semináře bude zahajovat dramatickým zvoněním taktéž nová tvář na postu tajemníka poroty, Ondřej Benda. Protože porota se v tomto složení měla představit už loni na 51. ročníku, který trval rekordní jeden den, rozhovor s novým tajemníkem jsme přinesli už loni v prvním a také posledním čísle Větrníku ročníku 2020. Ten je k dostání i letos v krámku u vstupu do divadla.

Už tradičně začne dnes hodinu po poledni ve zdejší sokolovně pracovat Klub režisérů ŠČDO pod vedením Vladislava Kracíka. Nového lektora měli mít také půdičkáři, neboť na legendární židli Rudolfa Felzmana měl zasednout někdejší porotce Zdeněk Janál. Tomu však v příjezdu na Krakonošův divadelní podzim 2021 na poslední chvíli zabránily pracovní povinnosti. A tak se půdičkáři dělili o lektora se seminaristy KDP mladým, těmi letos jsou Hana Marvanová a Petr Theodor Pidrman. (jn)

DIVADELNÍK.CZ

Kukátko do světa amatérského divadla

Aktuality – Rozhovory – Speciální rubriky

I do Větrníku zavál čerstvý vítr

Včera vás hned v úvodníku prvního čísla přehlídkového Větrníku s rokem vydání 2021 přivítala ředitelka KDP Svatava Hejralová. Dovolte mi, abych své velké ahoj řekla vám, našim čtenářům, za Větrníky i já. Ti zvláště pozorní si možná všimli, že jsme se od toho roku 2019, kdy jste nás naposledy mohli číst, trochu rozmnožili. Kromě zdravého jádra, které už dlouhé roky tvořím já – Jana Fričová, grafik Josef Hejral a fotograf Ivo Mičkal, rozšířila naše řady mladá krev – Kateřina Caithamlová píšící pod zkratkou kcai a Lukáš Frydrych. Lukáš už předem oslovil soutěžní soubory a

připravil s nimi rozhovory. A právě díky Lukášovi se propojí hned dva tituly informující o dění v ochotnickém divadle – přehlídkový Větrník a portál Divadelnik.cz. Věřím, že bude jen k dobrému, že zpravodaj chytne čerstvý víchr. A vy pamatujte – je nás na vás teď víc, takže už před námi nic neutajíte.

Nové jsou také webové stránky KDP – pokud jste jejich líbivou podobu ještě nezaznamenali, pak je nejvyšší čas se na ně podívat. Chválou šetřit nemusíte, podněty ke zlepšení samozřejmě vítáme.

Co se nezměnilo, je místo, kde Větrník vzniká. Stále nás najdete v té nejzadnější místnosti na půdě těsně před odbočkou do kabiny zvukařů a osvětlovačů. Máte-li nějaký příspěvek, podnět, dotaz – neváhejte a přiběhněte. Pokud tam čistě náhodou nebudu, najdete mě někde v divadle.

Jsem ráda, že letos už se černé scénáře nevyplnily a že jsme se tu opět sešli. Pokud ne všichni, tak alespoň většina. A tak vám přeji příjemný pobyt, skvělé divadelní zážitky a trochu toho pohodového čtení našich stránek.

Za partu Větrníků Jana Fričová

Vladimír
Mátl

Stopadesátiletý Přemysl

Letošní ročník Krakonošova divadelního podzimu je věnovaný 150. výročí založení vysokého ochotnického spolku Přemysl. K tomuto výročí byl vydán sborník, který si můžete zakoupit v krámku hned u vchodu do divadla a v místním Vlastivědném muzeu. Tam je totiž instalovaná výstava ke 150. výročí vzniku spolku a její vernisáž proběhne dnes v 16 hodin. V jejím rámci bude také sborník pokřtěn a kmotry budou členka poroty, dramaturgyně Petra Richter Kohutová a starosta DS Krakonoš Jan Pohanka. Pokud se budete chtít o historii ochotnického divadla dozvědět ještě něco víc, pak právě pro vás je určená přednáška Lenky Láznovské v úterý 28. září od 13.30 hodin v malém sále. (jn)

Taková úvaha

*Jako když dobrý vítr zavál,
tak vypadá letošní rok.
Konečně mohli jsme učinit krok –
konečně snad zas bude nával!*

*Ze všech stran – ba i z vísek malých –
tak jako světlušky se vyrojí
ti, co se zbytečně nebojí –
hrnou se – davy věci znalých –*

*valí se, valí, divadlo je táhne,
do místa, kde má jen svůj svět.
Jako když rozvine se květ –
jak když se kytky k rose nahne.*

*Tak po pauze, co vznikla náhle,
v očích my máme svítání.
Po letech dvou zas shledání!
A v uších zní nám věta – tahle:*

*Jsme spolu - tady ve Vysokém –
pozdravů – úsměvů víc než dost
a snad nás přešla i ta zlost,
že divadlo brali – tak bokem.*

*Že když se nehraje – nic nechybí,
a uvidí se – za měsíce.
Ne! Teď nám zase září líce
a virus ať nám šos políbí.
(jh)*

neděle 26. září 2021

kdy	co	kde
9:30	Rozborový seminář	Malý sál
11:30	loučení Velká Bystřice	Velký sál
13:30	Videokavárna	Malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Kyjovice	před divadlem
15:00	vítání Dana Morávková	před divadlem
15:30	Křest knihy	před divadlem
17:00	Dana Morávková	velký sál
17:30		
20:00	Návštěvy u pana Greena	velký sál
20:30		
21:00	Kyjovice	
22:00	Seminář KDP	půdička
22:00	posezení Kyjovice	malý sál

Větrník, zpravodaj LII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Lukáš Frydrych, Kateřina Caithamlová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk povolen MK ČR E 22952.